

COMIAT

Bé, la feina s'ha acabat, i això a mi, em fa tristesa. Deixo enrere tots aquests milers de parents, citats i no citats. Només em queda l'enyor.

Permeteu-me una petita llicència d'autor:

Pensant-ho bé, encara podria fer una última cosa. Se m'acut que podria organitzar (sóc un gran somiador) una gran festa a la que pogués convidar els més de 6.000 membres de les vuit nissagues familiars. Com ho podria fer?

Primerament hauria de cercar el lloc més adient on celebrar-la. He pensat que una bona localització podria ésser el pantà de Sau, que m'agrada molt. Demanaria permís per que me'l deixessin buidar uns quants dies (al acabar la festa ja el tornarien a omplir). L'espai és prou gran per encabir-hi uns bons milers de persones, hostatjar-los, i que quedés espai per a fer activitats.

El més segur és que els col·loquéssim en còmodes tendes de campanya, amb llits i serveis d'allò més modern, i assignades a cada grup familiar.

No sé, però, com els enviaria les invitacions: als cementiris? ¿a les seves primitives cases per tal que els actuals estadants les vagin passant a les anteriors generacions? És una mica complicat. Tampoc sé si, en rebent la invitació, els vindria de gust venir. És possible que una part dels familiars més antics, vinguessin de bon grat, per tal de veure com ha evolucionat la seva família, com ha evolucionat el món del pensament, els costums, com és la vida moderna amb els avenços tecnològics, etc. Però també trobaríem un bon grup que no voldrien saber-ne res precisament per no haver d'enfrontar-se a aquestes noves situacions.

¿Quines reaccions tindrien en trobar-se barrejades persones totalment enfrontades en les seves anteriors vides: rics amb pobres, nobles amb plebeus, amos i servents? Es barrejarien? Crec que no. Crec que el factor sorpresa els deixaria tant estabornits que no els quedaria espai al cap per fer altres cabòries.

La festa duraria uns quants dies. Es farien actuacions representatives de cada època en la que començarien per participar els parents més antics. Suposo que a mesura que s'anés avançant en les èpoques, les sorpreses serien més grans. ¿Com reaccionarien els parents del segle XI en descobrir els telèfons mòbils, les televisions, les passejades que els podríem fer en avioneta...?

Al final, a tots els assistents se'ls faria a mans un diploma d'assistència que podrien afegir als seus arxius particulars. Una rotllana entre tots, i el cant dels adéus!

Gràcies a tots per haver-me permès afegir aquesta desbaratada conclusió, però preneu-la com un somni en haver acabat de transcriure aquestes notes de la nostra família, i per què no? la de tots els que han tingut la paciència de llegir-la fins el final.

Una forta abraçada

PD: Si ara encara viviu i no l'heu llegit, és possible que no sigueu convidats a la festa.